

De Boswet 1961

[931]

INLEIDING

Op 1 juli 1962 is de Boswet, Wet van 20 juli 1961, houdende nieuwe bepalingen ter bewaring van bossen en andere houtopstanden, Staatsblad 256, van kracht geworden op grond van het Koninklijk Besluit van 11 mei 1962, Stb. 193.

De voornaamste verandering ten aanzien van de bestaande wetgeving is wel, dat het systeem van kapvergunningen is vervangen door een meldingsplicht — artikel 2, eerste lid — van voorgenomen vellingen ¹⁾, tenminste één maand vóór de uitvoering van die vellingen, ingaande de dag van ontvangst van de aanvraag bij het Staatsbosbeheer en mits de aanvraag volledig is. Mankeert hier iets aan dan ontvangt men de aanvraag terug en wordt de melding beschouwd als niet te zijn verricht. Aanvragen om toezending van de vereiste formulieren en na invulling indiening ervan, kan geschieden aan de desbetreffende bosbouwconsulent, in welks gebied het te vellen object is gelegen. De adressen zijn:

Leeuwarden, Noordersingel 100
Assen, Dr. Nassaulaan 7
Zwollerkerspel, Ruitlerlaan 7

Arnhem, Vosdijk 2
Utrecht, Maliesingel 12
Haarlem, Westerhoutpark 3
Bergen op Zoom, Halsterseweg 131

's-Hertogenbosch, Buitenhaven 28

Kampen, Postbus 5

Maastricht, St. Pieterskade 25

de provincie Friesland
de provincies Groningen en Drente
de provincie Overijssel, met uitzondering van de Noord Oost Polder
de provincie Gelderland
de provincie Utrecht
de provincies Noord-Holland en Zuid-Holland
de provincie Zeeland en de gemeenten Willemstad, Fijnaart c.a., Dinteloord, Standdaarbuiten, Nieuw-Vossemeer, Steenberg c.a., Oud- en Nieuw Gastel, Oudenbosch, Hoeven, Rucphen, Roosendaal c.a., Wouw, Halsteren, Bergen op Zoom, Woensdrecht, Huijbergen, Ossendrecht en Putte.
de provincie Noordbrabant met uitzondering van de hiervóór genoemde gemeenten de IJselmeerpolders, met uitzondering van de Wieringermeer.
de provincie Limburg

Voorts zijn de formulieren ook te verkrijgen bij de bosbouwkundig-ambtenaren.

De meldingsplicht is verlicht door het uitsluiten van een aantal gevallen, vermeld in artikel 1, vierde lid. Ook is de dunning vrij, indien deze deskundig wordt uitgevoerd als een verzorgingsmaatregel ter bevordering van de groei van de overblijvende houtopstand (art. 1, eerste lid). Tenslotte

¹⁾ Voor vellingen en dunningen op een landgoed dat onder de *Natuurschoonwet* valt, blijft de verplichting hiervan kennis te geven bestaan.

vermeldt artikel 5 nog enkele gevallen waarin geen melding nodig is. Ook is de periodieke kap van hakhout en griend vrij, mits maar niet wordt geroid (art. 1, derde lid).

Na een velling is herbeplanting binnen drie jaren verplicht (art. 3). Het na de „Boswet” hier opgenomen Koninklijk Besluit van 20 juni 1962, Stb. nr 220, houdende regelen ten aanzien van de verplichting tot herbeplanting, geeft daaromtrent nadere voorschriften. Daarbij behoort de tevens opgenomen Ministeriële Beschikking van 26 juni 1962, Stcrt van 28 juni 1962, nr 123, waarbij een indeling van het land in 4 gebieden is vermeld, waarbinnen compensatie mogelijk is.

Naast eerder vermelde verlichtingen is het ook mogelijk, dat een kapverbod wordt opgelegd met het oog op de bewaring van het natuur- en landschapsschoon, maar met de mogelijkheid tot schadevergoeding, indien daartoe redenen zijn aan te wijzen (art. 13).

Voorts zijn er verscheidene beroepsregelingen (art. 7 en 8) en een mogelijkheid van kredietverlening voor de herbebossing als er sprake is van moeilijkheden ten aanzien van de rentabiliteit van de bosbouw in het algemeen (art. 9), alsmede als tegemoetkoming bij nieuwe bosaanleg, ook voor niet-woeste gronden en thans ook voor particulieren (vroeger alleen renteloos-voorschot voor bebossing van woeste gronden door publiekrechtelijke lichamen en stichtingen van algemeen nut) (art. 10) en subsidie voor de instandhouding van bestaande niet-particuliere bossen (art. 11; vroeger het bekende art. 12).

Wij laten hierna de gehele „Boswet” volgen, maar vestigen nog even de aandacht op het hoofdstuk der „voorzieningen door andere openbare lichamen” (art. 15), daar o.a. en voornamelijk provincies en gemeenten „regelen” kunnen stellen ter bewaring van bossen en andere houtopstanden”, niet alleen gelegen binnen de bebouwde kommen, maar ook wel daarbuiten, o.a. voor niet-bij-het-Bosschap geregistreerde opstanden. Ook hierbij zijn overeenkomstige beroepsregelingen en vergoedingsbepalingen gesteld (art. 16 en 17). Met het oog op deze bevoegdheden is, na de „Boswet” en het vorenvermelde Koninklijk Besluit met bijbehorende Ministeriële Beschikking, hier ook opgenomen een door de Vereniging van Nederlandse Gemeenten opgesteld „Ontwerp-verordening op het vellen van houtopstanden”. Men dient zich dus wel ervan te vergewissen of een desbetreffende instantie, waaronder bijvoorbeeld ook een waterschap kan behoren, een dusdanige verordening heeft afgekondigd en hoe die luidt. Mogelijk kan men daarover op de gemeentesecretarie inlichtingen ontvangen.

Tenslotte volgen hierna de op grond van deze boswet uitgevaardigde eerste Verordening van het Bosschap „houdende voorschriften ter bestrijding van voor de bosbouw schadelijke dieren” en een daarop gebaseerd besluit van het Bestuur van het Bosschap, waarnaar wij verder mogen verwijzen.

DE BOSWET 1961

Wet van 20 juli 1961, houdende nieuwe bepalingen ter bewaring van bossen en andere houtopstanden (Boswet).

Wij JULIANA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:
Alzo wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is nieuwe regelen vast te stellen ter bewaring van bossen en andere houtopstanden.

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

AFDELING I.

Algemene bepaling.

Artikel 1

1. Deze wet verstaat onder:

Onze Minister: Onze Minister van Landbouw en Visserij;

directeur: de directeur van het Staatsbosbeheer;

eigenaar: hij, die krachtens eigendom of enig ander zakelijk recht het genot heeft van grond;

dunning: velling, welke uitsluitend als een verzorgingsmaatregel ter bevordering van de groei van de overblijvende houtopstanden moet worden beschouwd.

2. Voor de toepassing van deze wet wordt onder herbepplanten mede begrepen herbebossen en wordt onder vellen mede begrepen rooien alsmede het verrichten van handelingen, welke de dood of ernstige beschadiging van houtopstand ten gevolge kunnen hebben.

3. Het periodieke vellen van griend- en hakhout wordt voor de toepassing van deze wet niet onder vellen begrepen.

4. De hierna volgende artikelen van deze wet zijn, behoudens het bepaalde in afdeling VII, niet van toepassing op:

a. houtopstanden op erven en in tuinen;

b. andere houtopstanden dan op erven en in tuinen binnen de bebouwde kommen van gemeenten, zoals deze ingevolge artikel 8 van de Wegenverkeerswet zijn vastgesteld;

c. wegbeplanting en eenrijige beplantingen op of langs landbouwgronden, beide voor zover bestaande uit populieren of wilgen;

d. Italiaanse populier, linde, paardenkastanje en treurwilg;

e. vruchtbomen en windschermen om boomgaarden;

f. fijnsparren, niet ouder dan twaalf jaren, bestemd om te dienen als kerstbomen en geteeld op daarvoor in het bijzonder bestemde terreinen;

g. kweekgoed.

AFDELING II.

Velling en herbepplanting.

Artikel 2

1. Hij, die het voornemen heeft om tot vellen van houtopstand, anders dan bij wijze van dunning, over te gaan, is verplicht van dat voornemen ten minste één maand doch niet langer dan één jaar tevoren door toezending van een formulier, dat als aangetekend stuk wordt verzonden, kennis te geven aan de directeur alsmede, zo hij niet de eigenaar is van de te ontbloten grond, ook aan deze laatste. Onze Minister stelt het model voor dit formulier vast. De directeur zendt onverwijld een bevestiging van de ontvangst van de kennisgeving.

2. De in het vorige lid bedoelde afzender is verplicht het formulier juist en volledig in te vullen en te ondertekenen.

3. Het is verboden te vellen of te doen vellen, anders dan bij wijze van dunning, zonder dat een voorafgaande tijdige kennisgeving als bedoeld in het eerste lid is gedaan.

Artikel 3

1. De eigenaar van grond, waarop een houtopstand, anders dan bij wijze van dunning, is geveld of op andere wijze teniet gegaan, is verplicht binnen een tijdvak van drie jaren na de velling of het teniet gaan van de houtopstand te herbeplanten volgens regelen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te stellen.

2. De in het vorige lid bedoelde eigenaar is tevens verplicht beplanting die niet is aangeslagen binnen drie jaren na de herbeplanting te vervangen.

3. De in de voorgaande leden bedoelde eigenaar kan aan de directeur een verklaring vragen, inhoudende dat de door hem voorgestelde herbeplanting voldoet aan de regelen, krachtens het eerste lid gesteld.

4. Alvorens Ons de voordracht tot een algemene maatregel van bestuur, als bedoeld in het eerste lid, wordt gedaan, worden het Bosschap en het Landbouwschap in de gelegenheid gesteld over het onderwerp daarvan hun mening kenbaar te maken.

Artikel 4

Hij, die de eigendom van grond als bedoeld in artikel 3, eerste lid, overdraagt of een gebruiksrecht daarop vestigt of overdraagt, is verplicht aan de verkrijger kennis te geven van het bestaan van de verplichting tot herbeplanting en van haar omvang en daarvan uitdrukkelijk in de akte van vestiging of overdracht te doen blijken.

Artikel 5

1. Het bepaalde bij de artikelen 2 en 3 vindt geen toepassing, indien de grond, waarop de velling zal worden verricht of waarop zich de geveld of teniet gegane houtopstand bevond, nodig is voor de uitvoering van een werk overeenkomstig een goedgekeurd bestemmingsplan.

2. Het bepaalde bij de artikelen 2 en 3 vindt voorts geen toepassing ten aanzien van houtopstanden, welke een zelfstandige eenheid vormen, en hetzij geen grotere oppervlakte beslaan dan 10 are, hetzij in geval van rijbeplanting, gerekend over het totaal aantal rijen, niet meer bomen omvatten dan 20.

Artikel 6

1. Onze Minister kan bij in de Staatscourant bekend te maken beschikking voor door hem daarbij aan te wijzen groepen van gevallen, al dan niet onder voorwaarden, vrijstelling van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 2 en 3 verlenen.

2. De directeur kan in bijzondere gevallen van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 2 en 3, al dan niet onder voorwaarden, ontheffing verlenen.

AFDELING III.

Beroep.

Artikel 7

De beslissingen van de directeur ingevolge Afdeling II van deze wet zijn met redenen omkleed en worden schriftelijk ter kennis van de betrokkene gebracht. Zij vermelden de mogelijkheid van beroep als voorzien in artikel 8.

Artikel 8

1. Tegen beslissingen van de directeur ingevolge Afdeling II van deze wet kan de betrokkene beroep instellen bij het College van beroep voor het bedrijfsleven.

2. Het bepaalde in de artikelen 3, 5 en 29—73 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie is van overeenkomstige toepassing.

AFDELING IV.

Bijdragen en kredieten.

Artikel 9

1. Indien ten tijde dat de verplichting tot herbeplanting, bedoeld in artikel 3, wordt vervuld, de rendabiliteit van de bosbouw of de houtteelt daartoe naar het oordeel van Onze Minister aanleiding geeft, kan uit 's Lands Kas een al dan niet rentedragend krediet voor de kosten van de herbeplanting worden toegekend.

2. Indien ten tijde, dat tot aflossing van het krediet moet worden overgegaan, de rendabiliteit van de bosbouw of de houtteelt daartoe naar het oordeel van Onze Minister aanleiding geeft, kan het krediet geheel of gedeeltelijk worden omgezet in een bijdrage.

Artikel 10

Ter bevordering van de uitbreiding van het bosareaal kan Onze Minister al dan niet rentedragende kredieten uit 's Lands kas toekennen ter tegemoetkoming in de kosten van aanleg van bossen; hij kan aan de toekenning voorschriften verbinden.

Artikel 11

Ter bewaring van bossen en andere houtopstanden, kan Onze Minister aan openbare lichamen alsmede aan verenigingen en stichtingen van algemeen nut geldelijke bijdragen uit 's Lands kas verlenen; hij kan aan de toekenning voorschriften verbinden.

AFDELING V

De bosbouwvoorlichtingsraad.

Artikel 12

1. Er is een bosbouwvoorlichtingsraad, welke tot taak heeft Onze Minister desgevraagd of eigener beweging van advies te dienen in voorlichtingszaken betreffende de bosbouw en de houtteelt.

2. Onze Minister benoemt de voorzitter en de overige leden van de raad. Hij kan adviserende leden benoemen.

3. De raad bestaat uit ten minste elf en ten hoogste zestien leden. Ten minste de helft der leden wordt benoemd op voordrachten van twee personen, welke voor elke te vervullen plaats worden opgemaakt door de daartoe door Onze Minister aan te wijzen organisaties of instellingen die werkzaam zijn op het gebied van de bosbouw en de houtteelt.

4. Onze Minister wijst als secretaris van de raad één van de leden aan, die niet op een voordracht als bedoeld in het vorige lid zijn benoemd.

5. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regelen gegeven betreffende de taak en de werkwijze van de raad.

AFDELING VI

Kapverbod.

Artikel 13

1. Onze Ministers van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen en van Landbouw en Visserij kunnen ter bewaring van het natuur- en landschapschoon het vellen en doen vellen, anders dan bij wijze van dunning, van bossen en andere houtopstanden telkens voor ten hoogste vijf jaar verbieden.

2. Een verbod als bedoeld in het eerste lid is met redenen omkleed en wordt onverwijld schriftelijk ter kennis gebracht van de gebruiker van de grond, waarop de houtopstand zich bevindt en, indien deze niet de eigenaar van die grond is, tevens van deze laatste. Van het verbod wordt mededeling gedaan in de Nederlandse Staatscourant.

3. Een verbod als bedoeld in het eerste lid kan niet worden opgelegd in het geval, omschreven in artikel 5, eerste lid.

4. Indien de in het tweede lid bedoelde gebruiker of eigenaar ten gevolge van een verbod, als bedoeld in het eerste lid, schade lijdt, welke redelijkerwijze niet of niet geheel te zijnen laste behoort te blijven, kennen Onze in het eerste lid genoemde Ministers hem op zijn verzoek een naar billijkheid te bepalen schadevergoeding uit 's Lands kas toe.

Artikel 14

1. Aan de in artikel 13, tweede lid, bedoelde gebruiker en eigenaar staat beroep bij Ons open:

a. tegen de oplegging van een verbod als bedoeld in artikel 13, eerste lid, en wel gedurende dertig dagen na de verzending van de in artikel 13, tweede lid, bedoelde kennisgeving;

b. tegen een beschikking tot weigering of tot toekenning van een schadevergoeding als bedoeld in artikel 13, vierde lid, en wel gedurende dertig dagen na de verzending van de beschikking.

2. Met een beschikking tot weigering of tot toekenning van een schadevergoeding als bedoeld in het vorige lid, wordt gelijkgesteld het niet binnen redelijke tijd nemen van een beslissing, met dien verstande, dat het beroep daartegen moet worden ingesteld binnen redelijke tijd, nadat de beslissing had behoren te zijn genomen.

3. Het beroep, bedoeld in het eerste lid, onder a, heeft geen schorsende werking.

4. Het beroepschrift bevat de gronden, waarop het beroep rust.

AFDELING VII

Voorzieningen door andere openbare lichamen.

Artikel 15

1. De aan andere openbare lichamen toekomende bevoegdheden worden ten aanzien van de onderwerpen, waarin deze wet voorziet, slechts beperkt door hetgeen hierna uitdrukkelijk is bepaald.

2. De provinciale staten en de gemeenteraad zijn niet bevoegd regelen te stellen ter bewaring van:

a. wegbeplantingen en eenrijige beplantingen op of langs landbouwgronden, beide voor zover bestaande uit populieren of wilgen;

b. vruchtbomen en windschermen om boomgaarden;

c. fijnsparren, niet ouder dan twaalf jaar, bestemd om te dienen als kerstbomen en geteeld op daarvoor in het bijzonder bestemde terreinen;

d. kweekgoed.

3. Voorts zijn de in het vorige lid bedoelde colleges niet bevoegd regelen te stellen ter bewaring van bossen en andere houtopstanden, welke deel uitmaken van bosbouwondernemingen, die als zodanig bij het Bosschap geregistreerd staan, en gelegen zijn buiten de bebouwde kom van de gemeente, zoals deze ingevolge artikel 8 van de Wegenverkeerswet is vastgesteld, behoudens ter bewaring van houtopstanden als bedoeld in artikel 5, tweede lid.

Artikel 16

Tegen een krachtens een provinciale of gemeentelijke verordening gegeven beslissing, houdende een verbod tot vellen van een houtopstand of een weigering tot ontheffing van een verbod tot vellen van een houtopstand, staat aan de gebruiker en de eigenaar, wie zulks aangaat, beroep bij Ons open.

Artikel 17

Ingeval van een beslissing, als bedoeld in artikel 16, zijn de artikelen 13, vierde lid, en 14, met uitzondering van het gestelde in het eerste lid, onder a, van overeenkomstige toepassing, met dien verstande, dat in artikel 13, vierde lid, in plaats van „Onze in het eerste lid genoemde Ministers” wordt gelezen: de in de provinciale onderscheidenlijk gemeentelijke verordening aangewezen organen, en in plaats van „’s Lands kas” wordt gelezen: de provinciale, onderscheidenlijk de gemeentekas.

AFDELING VIII

Straf-, slot- en overgangsbepalingen.

Artikel 18

1. In artikel onder 2° van de Wet op de economische delicten wordt na de letter r gelezen: de artikelen 2, derde lid, en 3 van de Boswet.
2. Overtreding van een verbod als bedoeld in artikel 13 wordt gestraft hetzij met hechtenis van ten hoogste zes maanden en geldboete van ten hoogste tienduizend gulden, hetzij met één van deze straffen.
3. Het bij het vorige lid strafbaar gestelde feit is een overtreding.

Artikel 19

1. Hij die bij het in werking treden van deze wet ingevolge het bepaalde bij de Bodemproductiebeschikking 1949 Bosbouw en Houtteelt verplicht was tot herbebossing of herbeplanting, blijft daartoe verplicht binnen de termijnen en met inachtneming van de voorwaarden door de directeur gesteld.
2. Het bepaalde bij artikel 6 vindt overeenkomstige toepassing.
3. Het bepaalde in het eerste lid blijft buiten toepassing indien zich een geval als bedoeld in artikel 5 voordoet.
4. Niet nakoming van de verplichting omschreven in het eerste lid, wordt beschouwd als een overtreding van artikel 3.

Artikel 20

De eerste volzin van artikel 3 van de Natuurschoonwet 1928 wordt gelezen als volgt:

Alvorens op een ingevolge artikel 2 gedaan verzoek wordt beschikt, wordt de directeur van het Staatsbosbeheer gehoord.

Artikel 21

Artikel 7, derde lid, van de Verkeerswet tegen lintbebouwing wordt gelezen als volgt:

Artikel 6 vindt overeenkomstige toepassing.

Artikel 22

1. Ingetrokken worden:
 - a. de Boschwet 1922 (wet van 19 mei 1922, Stb. 349);
 - b. de Bodemproductiebeschikking 1949 Bosbouw en Houtteelt (Stcrt. 184).
2. Het gestelde in artikel 1, onder 5° en artikel 2, onder c, van de Overgangswet Bodemproductie 1950 vervalt.

Artikel 23

Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Artikel 24

Deze wet kan worden aangehaald onder de titel van „Boswet”.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleizé Het Loo, 20 juli 1961.

JULIANA.

De Minister van Landbouw en Visserij,
V. G. M. MARIJNEN.

De Staatssecretaris van Onderwijs, Kunsten
en Wetenschappen,
Y. SCHOLTEN.

Uitgegeven de tweeëntwintigste augustus 1961.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.

(Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden 1961, 256).

REGELING HERBEPLANTINGSVERPLICHTING

Het Koninklijk besluit van 20 juni 1962, houdende regelen ten aanzien van de verplichting tot herbeplanting, bedoeld in artikel 3 van de Boswet, Stb. 220, luidt als volgt:

Wij JULIANA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Landbouw en Visserij van 1 mei 1962, No. J 939, Directie Juridische en Bedrijfsorganisatorische Zaken;

Gelet op artikel 3, eerste lid, van de Boswet;

Gezien de adviezen van het Bosschap en het Landbouwschap;